

jeg har staaet i personlig Berøring med, indtrængende og indstændig forlangt, at det endelig skulde blive Alvor med, at man fik disse Lovbestemmelser vedtagne, som skulde værne Fiskeriet mod den fuldstændige Tøilesløshed, hvormed det mange Steder er blevet drevet. Ønsket om at opnaa det har bragt mig saavel som andre Medlemmer af Udvalget til at gaa ind paa mange af de Forslag, der her ligger for, skjønt de langt fra fyldestgjøre fuldt ud. Hvad vi tro, der burde gjøres i den paagældende Retning. Vi have desuagtet gjort det for at kunne opnaa en saadan Enighed, at der derigjennem kunde slaas en Bro, ad hvilken man kunde naae at faae Lovforslaget vedtaget i denne Samling. Det ærede Medlem fra Næstved (Veth) har der selvfølgelig ikke kunnet være Tale om at blive enig med. Et Medlem, der stiller sig paa det Standpunkt, at han virkelig betragter Fiske som de eneste levende Stabninger mellem Himmel og Jord, som ikke kunne udryddes — han er jo nær ved at paa- staa, at hvor de blive allerværst forfulgte, formere de sig allermeest — kan der ikke være Tale om at søge Forlig med. Alle de Snefe Tusinder af Fiskere, hvis Stemme har lydt, hvor vi have haft Leilighed til at høre det, have jo udtalt sig for, at det er en tvingende Nødvendighed, at der træffes Foranstaltninger til Værn for det fremtidige Fiskeri. Nogle af de bedste og rigeste Fiske-distrikter ere blevne aldeles ødelagte ved Kovfiskeri og ved utilbørlig, man kan gjerne sige, samvittighedsløs Behandling af de Tusinde Millioner af Ungel, som ved Kovfiskeri slæbes op og ofte hænges paa Nysten til ingen anden Nytte end som Gødning. Det er for at imødekomme disse Ønsker, at vi have forenet os med andre Medlemmer i Udvalget, der havde Tilbøielighed til at gaa ind paa langt mere vidtgaaende Fordringer, end vi troede rigtig — det er sket for at kunne opnaa at faae Loven endelig vedtaget. Naar under Nr. 11 til § 8 Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem fra Næstved og mig har stillet et Endringsforslag, er det selvfølgelig ikke, fordi han og jeg her have haft det samme Formaal. Det Modsatte er Tilfældet, som man vil se af Endringsforslaget under Nr. 13. Lovforslagets § 8 lyder jo saaledes: „Fiskeri med Vaad af hvilket som helst Slags er udenfor Vesterhavet og Kattegat forbudt i Maanederne Marts, April og Mai o. s. v.,“ og deri har Udvalgets Flertal villet have Ordet „Vaad“ forandret til „Kalevaad“, altsaa villet have, at alle andre Vaad skulde være tilladte, medens jeg fastholder Lovforslagets Bestemmelse om, at det overhovedet skal være

forbudt at anvende Vaad i den Tid. Der skal være fuldstændig Fredning. Det ærede Medlem gaar derimod til den modsatte Yderlighed. Han vil have, at Paragrafen skal gaa fuldstændig ud. Saaledes ere vi komne til at staa mod Flertallet, men hver fra sit modsatte Standpunkt. Ligeledes har jeg og det ærede Medlem fra Njerteminde (N. Andersen), ikke kunnet slutte os til Udvalgets Forslag under Nr. 18 til § 25, angaaende at Sildevaadene skulde have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 13 Alen o. s. v. Med Hensyn til disse Bestemmelser har jeg ikke kunnet gaae med Udvalgets Flertal, fordi det ikke har været mig — og jeg forudsætter min ærede Kollega — muligt at faae Kundskab om, at der er noget som helst, der taler imod, at den Bestemmelse optages i Forslaget. I det Hele taget maa jeg sige: Jeg er gaaet med til forskjellige Forslag, om end modstræbende, fordi jeg har en Følelse af det Uheldige i, at et Lovforslag, der dog fremtræder som Udbyttet af over 10 Mars Handling mellem Thinget og Regjeringen, under hvilken Regjeringen Skridt for Skridt er gaaet ind paa Thingets ved tidligere Leiligheder fremsatte Ønsker og Anskuelser, endnu bestandig omkalfatres og omkalfatres, skjønt enhver Bestemmelse deri dog er Resultatet af Thingets eget tidligere Standpunkt og Udvalgets Standpunkt til Sagen; men jeg har dog ikke kunnet se nogen Grund til at gaa ind paa dette Forslag og heller ikke været med dertil. Jeg finder nu i det Hele taget, at man har været lidt for imødekommende mod den Retning i Udvalget, som vil have Fiskeriet saa frit som muligt, og som i Virkeligheden staar paa det Standpunkt som det ærede Medlem fra Næstved (Veth), naar han sagde, at han vilde ikke have en Lov, som hængede, men en som fremmede Fiskeriet, med andre Ord en Lov, som ikke i Fremtidens Interesse lagde Vaad paa Fiskeriet, men gav det den videst mulige Frihed. Der er ikke saa Medlemmer i Udvalget, som have Tilbøielighed i den Retning, og vi have maattet være mere imødekommende, end vi egentlig ønskede, fordi vi vilde gjøre Bort til for enhver Pris at faae Lovforslaget endelig vedtaget i denne Samling. Der er imidlertid en af disse Bestemmelser, som jeg er kommet til at være med til at stille Forslag om, nemlig Forslaget under Nr. 24, hvor jeg — maa jeg tilstaa — ikke saa ganske har handlet med velberaad Hu. Det er nemlig der undgaaet min Opmærksomhed, hvad det egentlig dreier sig om der. Der staa i § 34, 6te Linie: „Vaadet skal have en Dybde i Armene under Hoven af mindst 12 Alen.“ Det gjælder her det Samme,